

**Berkenheuvel en boswachterij Smilde of:
Toch maar niet de boom in! 6-8 mei**

Enkele van de zestien deelnemers waren de vorige avond al naar Appelscha getogen en hadden hun tenten opgezet op het kampeerterrein "De Dwaalgast" van Maria Quist. De anderen verschenen zaterdagochtend tegen achten. Daar ontving Maria ons met koffie en thee. Een goed begin! Vervolgens was het de bedoeling, dat de stoet zich zou begeven naar de verblijfplaats van die bosmens, die woudman, die de excursie zou begeleiden. Rob Bijlsma dus. Aldus geschiedde. Naar Berkenheuvel!

We belandden bij een boshuis aan de rand van een veenplas, temidden van dennen, berken en lariksen, ver verwijderd van menselijk verkeer. Misschien niet ver genoeg; wij waren er immers. En met zo'n rijtje auto's voel je je toch een indringer in een dergelijke omgeving.

Op pad nu! We hadden van Maria begrepen, dat we deze excursie bij de gratie Robs in de wacht hadden kunnen slepen en dus was het goed opletten geblazen. Het was rustig, fris, met zelfs een zonnetje en dus optimaal vogelweer, zeker voor zang en roepjes. We hadden te kennen gegeven dat het ons niet louter om roofvogels te doen was, hoewel we wat dat

betreft wel iets meenden te mogen verwachten. Nu eerst een niet uitputtend lijstje van vogels, die goed zongen: Boompieper, Boomleeuwerik, Goudhaan, Kruisbek (vooral roepjes), Gekraagde Roodstaart, Glanskop (roepend). Vooral de wat kruisbekachtige roepjes van de Vink in deze streek wekten eerst wat bevreemding, maar het waren echt Vinken. Ook na deze excursie heb ik het zelf nooit meer zo gehoord. Laat staan daarvoor! Drenthe is, zoals bekend, rijk aan dialecten!

Een ven bood zicht op een paar Geoorde Futen, terwijl een Dodaars z'n trillers liet horen. We waren in de omgeving van "Hoekenbrink", zag ik later op de kaart.

Volgde een les roofvogelhorstendetectie. We werden het bos, d.w.z. rijtjes sparre-aanplant ingestuurd, en moesten uitkijken naar picknickplaatsen en rui-veren van de Sperwer. Veren, dons en een bebloede spreekwiesnavel rond een stronk waren aanwijzingen, dat er in de buurt een nest zou kunnen zijn. Dat was er! Rob wurmde zich vervolgens de boom in met pennen aan de voeten en touw voor het zekeren om een meter of vijf hoger het nest te inspecteren. Alleen Dick V. klom mee in een belendende spar, de rest bleef op het mos. Er verscheen een hand met een ei tussen de naalden zodat duidelijk was dat er aan voortplanting werd gewerkt.

Gedurende dit tweede deel van de excursie maakten de deelnemers zich dus nuttig als echte vogel-werkgroep. Niet bij consumptief gedrag alleen! In een hoog uitgegroeid sparrebos konden wij iets terugdoen voor de leider van deze uitzonderlijke excursie. Inez zag hoog in een spar een door de roofvogelaars fel begeerd maar bij eerdere pogingen nog onontdekt buizerdnest. Rob die boom in, een joekel. En weer verscheen de hand; nu met een donsjong, zo'n twaalf meter boven de grond. En hoog daarboven klaagden de ouders in wijde cirkels over deze overdosis aandacht.

Maria en Rob, bedankt!

Wim Woudman